



A7-0271/2011

14.7.2011

*****I**
ДОКЛАД

относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети държави или лицата без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, и относно съдържанието на предоставената закрила (преработка)
(COM(2009)0551 – C7-0250/2009 – 2009/0164(COD))

Комисия по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи

Докладчик: Jean Lambert

(Преработка – член 87 от Правилника)

Легенда на използваните знаци

- * Процедура на консултация
- *** Процедура на одобрение
- ***I Обикновена законодателна процедура (първо четене)
- ***II Обикновена законодателна процедура (второ четене)
- ***III Обикновена законодателна процедура (трето четене)

(Посочената процедура се базира на правното основание, предложено в проекта на акт.)

Изменения към проект на акт

Измененията към проекта на акт, внесени от Парламента, се обозначават в ***получер курсив***. Отбелязването в *курсив* е предназначено за съответните технически служби и се отнася до частите от проекта на акт, за които е предложено изменение с оглед изготвяне на окончателния текст (например очевидно грешни или липсващи части в текста на даден език). Предложенията за поправка подлежат на съгласуване със засегнатите технически служби.

Антетката на всяко изменение към съществуващ акт, който проектът на акт има за цел да измени, съдържа трети и четвърти ред, където се посочват съответно съществуващият акт и засегнатата разпоредба от него. Възпроизведените части от разпоредба на съществуващ акт, която Парламентът желае да измени, но която остава непроменена в проекта на акт, се отбелязват с **получер** шрифт. Евантуални заличавания, които засягат такива части от текста се обозначават по следния начин: [...].

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРОЕКТ НА ЗАКОНОДАТЕЛНА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ	5
ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ	42
ПРИЛОЖЕНИЕ: ПИСМО ОТ КОМИСИЯТА ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ	44
ПРИЛОЖЕНИЕ: СТАНОВИЩЕ НА КОНСУЛТАТИВНАТА ГРУПА НА ПРАВНИТЕ СЛУЖБИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ, НА СЪВЕТА И НА КОМИСИЯТА	46
ПРОЦЕДУРА	48

ПРОЕКТ НА ЗАКОНОДАТЕЛНА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети държави или лицата без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, и относно съдържанието на предоставената закрила (преработка)
(COM(2009)0551 – C7-0250/2009 – 2009/0164(COD))

(Обикновена законодателна процедура – преработка)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Европейския парламент и до Съвета (COM(2009)0551),
- като взе предвид член 251, параграф 2 и член 63, точка 1, буква в), точка 2, буква а) и точка 3, буква а) от Договора за ЕО, съгласно които Комисията е внесла предложението в Парламента (C7-0250/2009),
- като взе предвид съобщението на Комисията до Европейския парламент и до Съвета, озаглавено „Последствия от влизането в сила на Договора от Лисабон за междуинституционалните механизми за вземане на решения, които са в ход” (COM(2009)0665),
- като взе предвид член 294, параграф 3 и член 78, параграф 2, букви а) и б) от Договора за функционирането на ЕС,
- като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 28 април 2010 г.¹,
- след консултация с Комитета на регионите,
- като взе предвид Междуинституционалното споразумение от 28 ноември 2001 г. относно по-структурирано използване на техниката за преработване на правните актове²,
- като взе предвид писмото, изпратено на 2 февруари 2010 г. от комисията по правни въпроси до комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи в съответствие с член 87, параграф 3 от Правилника за дейността,
- като взе предвид член 87 и член 55 от своя правилник,
- като взе предвид доклада на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи (A7-0271/2011),

¹ ОВ С 18, 19.1.2011 г., стр. 80.

² ОВ С 77, 28.03.02 г., стр. 1.

- А. като има предвид, че съгласно становището на консултативната работна група на правните служби на Европейския парламент, Съвета и Комисията въпросното предложение не съдържа никакви изменения по същество освен тези, които са идентифицирани като такива в предложението, и че по отношение кодификацията на непроменените разпоредби на предишните актове с въпросните изменения предложението се свежда до обикновена кодификация на съществуващите актове, без промяна по същество,
1. приема изложената по-долу позиция на първо четене, като взема предвид препоръките на консултативната работна група на правните служби на Европейския парламент, Съвета и Комисията;
 2. възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

ПОЗИЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ
НА ПЪРВО ЧЕТЕНЕ*

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно ▯ стандарти за признаването ▯ на гражданите на трети държави или лицата без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, **относно единен статут за бежанците или за лицата, които отговарят на условията за получаване на субсидиарна закрила** и относно съдържанието на предоставената закрила

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), и по-специално член 78, параграф 2, букви а) и б) от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹, след консултации с Комитета на регионите,

* Изменения: нов или изменен текст се обозначава с *получер курсив*; заличаванията се посочват със символа ▯.

¹ Становище от 28 април 2010 г. (ОВ С 18, 19.1.2011 г., стр. 80).

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,
в съответствие с обикновената законодателна процедура¹,
като имат предвид, че:

- (1) Се предприемат някои изменения по същество на Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 г. относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила². С оглед постигане на яснота посочената директива следва да бъде преработена.
- (2) Една обща политика в областта на убежището, която включва обща европейска система за убежище, представлява съставен елемент на целта на Европейския съюз за постепенното създаване на пространство на свобода, сигурност и правосъдие, открито за онези, които, подтикнати от обстоятелствата, търсят по законен начин закрила в *Съюза*.
- (3) На специалната среща на Европейския съвет в Тампере от 15 и 16 октомври 1999 г. беше постигната договореност да се създаде Обща европейска система на убежище, основана на цялостното и пълно прилагане на Женевската конвенция от 28 юли 1951 г. („Женевска конвенция“) за статута на бежанците, допълнена с Нюйоркския протокол от 31 януари 1967 г. („Протокола“), и по този начин да се гарантира, че никое лице няма да бъде върнато на територията, на която то би било изложено на опасност от преследване, тоест да се утвърди принципът за забрана на връщането (non-refoulement).
- (4) Женевската конвенция и протоколът към нея представляват крайъгълен камък на международноправния режим за закрила на бежанците.
- (5) Заключенията от Европейския съвет от Тампере предвиждат, че Общата европейска система за убежище трябва да включва в краткосрочна перспектива сближаване на нормите относно признаването на бежанците и съдържанието на статута на бежанец.
- (6) Заключенията на Европейския съвет от Тампере уточняват също така, че нормите относно статута на бежанец би трябвало да бъдат допълнени и с мерки за субсидиарни форми на закрила, които да предлагат сходен статут на всяко лице, което се нуждае от такава закрила.
- (7) Първият етап на създаване на Обща европейска система за убежище е изпълнен. На 4 ноември 2004 г. Европейският съвет прие Програмата от Хага, която съдържа целите за постигане в пространството на свобода, сигурност и правосъдие през периода 2005-2010 г. В този контекст Програмата от Хага

¹ Позиция на Европейския парламент от... .

² ОВ L 304, 30.9.2004 г., стр. 12.

прикани Европейската комисия да приключи оценката правните инструменти от на първата фаза и да представи на Съвета и на Европейския парламент правните инструменти от втората фаза, за да могат те да бъдат приети преди края на 2010 г. █

- (8) В Европейския пакт за имиграцията и убежището, приет на 15-16 октомври 2008 г., Европейският съвет отбеляза, че между отделните държави-членки все още съществуват значителни различия, свързани с предоставянето на закрила и формите на тази закрила, и призова за нови инициативи за завършването на изграждането на Общата европейска система за убежище, предвидено в Програмата от Хага, които да предложат по-висока степен на закрила.
- (8a) *В Стокхолмската програма Европейският съвет отново потвърждава ангажимента си за създаването на общо пространство на закрила и солидарност, основано на обща процедура за предоставяне на убежище и единен за целия Европейски съюз статут, в съответствие с член 78 от ДФЕС, за получените международна закрила, най-късно до 2012 г.*
- (9) С оглед на резултатите от направените оценки, на този етап е уместно да бъдат потвърдени принципите, които са в основата на Директива 2004/83/ЕО, и да се търси постигане на по-висока степен на сближаване на правилата за признаването и съдържанието на международната закрила въз основа на по-високи стандарти. █
- (10) Ресурсите на Европейския бежански фонд и на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището следва да бъдат мобилизирани за предоставянето на адекватно подпомагане на усилията на държавите-членки, свързани с изпълнението на стандартите, определени във втората фаза на Общата европейска система за убежище, по-конкретно на онези държави-членки, които се сблъскват със специфични и диспропорционални затруднения за техните системи на убежище, по-конкретно поради тяхното географско или демографско положение.
- (11) Основната цел на настоящата директива е, от една страна, да гарантира прилагането от всички държави-членки на общи критерии за определяне на лицата, които реално се нуждаят от международна закрила, и от друга страна, да гарантират минимално равнище на предимства за тези лица във всички държави-членки.
- (12) Сближаването на нормите относно признаването и съдържанието на статута на бежанец и на субсидиарната закрила би трябвало да допринесе за ограничаване на вторичното придвижване на кандидатите за международна закрила между държавите-членки в случаите, в които това придвижване се дължи единствено на съществуващи различия в правните норми на държавите-членки.
- (13) █ Държавите-членки следва да могат да предвидят или да поддържат по-благоприятни условия *от стандартите, определени в настоящата директива*, за гражданите на трети страни или за лицата без гражданство, които търсят международна закрила от държава-членка, когато подобна молба

се разглежда като внесена на основание, че съответното лице има качеството на бежанец по смисъла на член 1 А от Женевската конвенция или е лице, което **отговаря на условията за получаване на субсидиарна закрила.**

- (14) Гражданите на трети страни или лицата без гражданство, на които е разрешено да пребивават на територията на държавите-членки на основания, различни от необходимостта от международна закрила, а по собствена преценка от съчувствие или по хуманитарни съображения, не попадат в приложното поле на настоящата директива.
- (15) Настоящата директива зачита основните права, както и признатите принципи, по-конкретно в Хартата на основните права на Европейския съюз¹. По-специално настоящата директива има за цел да гарантира пълното зачитане на човешкото достойнство и правото на убежище на търсещите убежище и на придружаващите ги членове на тяхното семейство и да насърчи прилагането на членове 1, 7, **II**, 14, 15, 16, 18, 21, 24, 34 и 35 от Хартата и следва да бъде следва да бъде изпълнена съответно.
- (16) По отношението на лицата, които попадат в приложното поле на настоящата директива, държавите-членки са обвързани от задължения по международноправните актове, по които те са страни, **включително по-специално тези, които забраняват дискриминацията.**
- (17) „Върховният интерес на детето“ следва да има първостепенно значение за държавите-членки при прилагането на настоящата директива, в съответствие с Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето от 1989 г. **При определяне на върховния интерес на детето държавите-членки следва да обръщат особено внимание на принципа за целостта на семейството, благоденствието и социалното развитие на непълнолетното лице, на съображения, свързани със сигурността и безопасността, както и на мнението на непълнолетното лице, в зависимост от неговата възраст и степен на зрялост.**
- (18) Необходимо е да се разшири понятието за членове на семейството, за да се вземат предвид различните конкретни обстоятелства на зависимост и специалното внимание, което трябва да бъде отделено на върховния интерес на детето.
- (19) Настоящата директива не накърнява Протокола за предоставяне на убежище на гражданите на държавите-членки на Европейския съюз, приложен към **Договора за Европейския съюз (ДЕС) и ДФЕС.**
- (20) Признаването на статута на бежанец е декларативен акт.
- (21) Консултациите с Върховния комисар за бежанците на Организацията на обединените нации могат да предоставят полезни указания на държавите-членки, когато от тях се иска да се произнесат по евентуалното предоставяне на

¹ ОВ С 364, 18.12.2000 г., стр. 1.

статут на бежанец по силата на член 1 от Женевската конвенция.

- (22) Уместно е да бъдат определени **■** стандарти относно определението и съдържанието на статута на бежанец, с оглед на подпомагането на компетентните национални органи на държавите-членки в прилагането на Женевската конвенция.
- (23) Необходимо е да се приемат общи критерии за признаване на статут на бежанец на търсещите убежище по смисъла на член 1 от Женевската конвенция.
- (24) По-конкретно е необходимо да се приеме общо определение на следните понятия: необходимост от закрила, възникваща на място (*sur place*); източници на посегателства и на закрила; вътрешна закрила; и преследване, включително и на причините за преследване.
- (25) Закрила може да бъде предоставяна, ***при наличието на желание и възможност за предлагане на закрила от тяхна страна, или*** от държавата, ***или*** от партии или организации, включително и от международни организации, които отговарят на условията, посочени в настоящата директива, които контролират даден район или значителната част от територията на държавата **■**. Тази закрила трябва да бъде ефективна и ***да няма временен*** характер.
- (26) Кандидатът трябва да може в действителност да получи вътрешна закрила ***срещу преследване или тежки посегателства*** в част от страната на произход, до която той може сигурно и законно да пътува, да има достъп и ***в която може основателно да се очаква*** да се установи. ***Когато преследването се извършва от държавата или нейни представители, следва да се изхожда от презумпцията, че за кандидата няма ефективна закрила. Когато кандидатът е непридружено лице, ненавършило пълнолетие, наличието на подходящи грижи и режим на попечителство, съответстващи на най-добрия интерес на непридруженото лице, ненавършило пълнолетие, следва да бъде част от преценката за наличието на закрила.***
- (27) При разглеждането на молбите за международна закрила, представени от непълнолетни, е необходимо държавите-членки да вземат под внимание специфичните форми на преследване на децата.
- (28) Едно от условията за придобиването на статут на бежанец по смисъла на член 1 (А) от Женевската конвенция е наличието на причинно-следствена връзка между **■** причините, включващи раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група **■** и ***актовете на преследване или*** липсата **■** на закрила срещу ***такива актове.***
- (29) Необходимо е също така да се приеме ново общо определение на основанието за преследване „принадлежност към определена социална група“. За целите на дефинирането на определена социална група следва надлежно да се вземат предвид проблемите, свързани с пола на кандидата, ***включително неговата полова идентичност и сексуална ориентация, които могат да бъдат***

свързани с определени правни традиции и обичаи, водещи например до генитално осакатяване, насилствена стерилизация и принудителни аборти, доколкото те са свързани с основателни опасения на кандидата за преследване.

- (30) Деянията, противоречащи на целите и принципите на Организацията на обединените нации, са посочени в Преамбюла и в членове 1 и 2 от Хартата на Организацията на обединените нации и между другото са включени в резолюциите на Организацията на обединените нации относно „мерките за борба с международния тероризъм“, съгласно които „терористичните актове, методи и практики, както и умишленото финансиране и планиране на актове на тероризъм и подстрекателството към такива актове противоречат на целите и принципите на Организацията на обединените нации“.
- (31) Така както е посочено в чл. 14, понятието „статут“ може да означава и статут на бежанец.
- (32) Уместно е да се приемат също така ■ стандарти относно определението и съдържанието на статута на субсидиарна закрила. Субсидиарната закрила би трябвало да допълни закрилата на бежанците, уредена от Женевската конвенция.
- (33) Необходимо е да се определят **общи критерии**, на които трябва да отговарят търсещите международна закрила, за да могат да кандидатстват за субсидиарна закрила. Тези критерии би трябвало да бъдат определени на основата на международните задължения, произтичащи от актовете за правата на човека и вече съществуващите практики в държавите-членки.
- (34) Опасностите, на които изобщо е изложено населението или част от населението на една страна, обикновено не представляват сами по себе си индивидуални заплахи, които могат да бъдат квалифицирани като тежки посегателства.
- (35) Като общо правило членовете на семействата, поради самия факт на връзката си с бежанеца, рискуват да бъдат изложени на актове на преследване, които могат да представляват основание за предоставяне на статут на бежанец.
- (36) Понятието национална сигурност и обществен ред обхваща също така случаите, в които гражданин на трета страна принадлежи към сдружение, поддържащо международния тероризъм, или подкрепя такова сдружение.
- (36а) Когато решават относно предимствата, предвидени в настоящата директива, държавите-членки следва надлежно да отчитат върховния интерес на детето, както и конкретните обстоятелства на зависимостта от лицето, на което е предоставена международна закрила, на близки роднини, които вече са в държавата-членка и които не са членове на семейството на лица, получили международна закрила. При изключителни обстоятелства, когато близкият роднина на лице, на което е предоставена международна закрила, е семейно непълнолетно**

лице, което обаче не е придружено от своя съпруг/а, може да се счита, че неговият върховен интерес е свързан с първоначалното му семейство.

- (37) **■** При изпълнение на призива на Програмата *от Стокхолм* за създаването на единен статут *за бежанците или за лицата, които могат да се ползват със субсидиарна закрила*, **■** с изключение на дерогациите, които са необходими и обективно обосновани, на лицата, на които е предоставена субсидиарна закрила, следва да се предоставят същите права и предимства като на бежанците *съгласно настоящата директива* и за тях следва да се прилагат същите условия за допустимост.
- (38) В рамките, определени от техните международни задължения, държавите-членки могат да приемат такива разпоредби, съгласно които предоставянето на предимства по отношение на достъпа до работа, до социално осигуряване, до здравеопазване и до средства за интегриране е подчинено на предварителното издаване на разрешение за пребиваване.
- (39) За да се активизира ефективното ползване от лицата, на които е предоставена международна закрила, на правата и предимствата, посочени в директивата, е необходимо да бъдат взети предвид техните специфични нужди и конкретните предизвикателства за интеграцията, пред които те са изправени, *без да се засяга възможността държавите-членки да въвеждат или запазват по-благоприятни стандарти, това обикновено не следва да води до по-благоприятно третиране от предвиденото за гражданите на държавата-членка.*
- (40) В тази връзка по-специално са необходими усилия за решаването на проблеми, **■** които не позволяват на лицата, на които е предоставена международна закрила, да получат реален достъп до образователните възможности, свързани със заетост, и до професионално обучение, *наред с другото, във връзка с финансови ограничения.*
- (41) Настоящата директива не се прилага по отношение на финансовите средства, предоставяни от държавите-членки за развитието на образованието.
- (42) Необходимо е да бъдат разгледани специални мерки за ефективното преодоляване на практическите затруднения, които срещат лицата, на които е предоставена международна закрила, по отношение на признаването за автентични на техните дипломи, удостоверения или други доказателства за официални квалификации, придобити в чужбина, и особено поради липсата на документни доказателства и неспособността им да поемат разходите, свързани с процедурите за признаване.
- (43) По-конкретно, с цел да се избегнат социалните трудности, е уместно на лицата, на които е предоставена международна закрила да бъде предоставяна, без дискриминация, в рамките на социалното подпомагане, адекватна социална помощ и средства за издръжка. *Начините и подробностите за предоставянето на основни обезщетения в областта на социалното подпомагане следва да бъдат определени във вътрешното*

законодателство. Възможността обезщетенията, отпускани на лица, на които е предоставен статут на субсидиарна закрила, да се ограничават до основните обезщетения, трябва да се разбира в смисъл, че това понятие включва най-малко минимален гарантиран доход за съответното лице, помощ в случай на заболяване или бременност и семейни надбавки, доколкото тези обезщетения се предоставят от съответната държава-членка на собствените ѝ граждани съгласно нейното законодателство.

- (44) На лицата, на които е предоставена международна закрила, следва да бъде гарантиран достъп до здравеопазване, който включва здравни услуги както по отношение на физическото, така и на психическото здраве.
- (45) Специфичните нужди и особености на положението на лицата, на които е предоставен *бежански статут* или субсидиарна закрила, следва да бъдат отчетени, доколкото е възможно, в осигурените за тях програми за интеграция, *като се включва, когато е необходимо, езиково обучение и информация относно индивидуалните права и задължения, свързани със статута им на закрила в съответната държава-членка.*
- (46) Уместно е редовно да се прави оценка на прилагането на настоящата директива, като се взема под внимание по-конкретно развитието на международните задължения на държавите-членки по отношение на забраната за връщането (*non-refoulement*), на развитието на пазарите на труда в държавите-членки, както и на разработването на общите основни принципи в областта на интегрирането.
- (47) Като се има предвид, че целите на настоящата директива, и по-конкретно установяването на **■** стандарти относно предоставянето от държавите-членки на международна закрила на граждани на трети страни и на лица без гражданство и относно съдържанието на предоставената закрила, не могат да бъдат осъществени в достатъчна степен от държавите-членки и следователно могат, поради мащабите и последиците от настоящата директива, да бъдат реализирани по-добре на *равнището на Съюза, Съюзът* може да приеме мерки съгласно принципа на субсидиарността, уреден в член 5 от *ДЕС*. В съответствие с принципа на пропорционалност, изложен в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.
- (47a) *В съответствие с членове 1, 2 и 4a(1) от Протокола (№ 21) относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за функционирането на Европейския съюз, и без да се засяга член 4 от този протокол, Обединеното кралство и Ирландия не участват в приемането на настоящата директива и не са обвързани от нея, нито от нейното прилагане.*
- (48) В съответствие с член 1 и член 2 от Протокола за позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към *ДФЕС*, Дания не участва в приемането и прилагането на настоящата директива.

- (49) Задължението за транспониране на настоящата директива в националното право трябва да бъде ограничено до разпоредбите, които представляват изменение по същество в сравнение с предходната директива. Задължението за транспониране на разпоредбите, които не са изменени, произтича от предходната директива.
- (50) Настоящата директива следва да не засяга задълженията на държавите-членки по отношение на срока за транспониране в националното право на директивата, посочена в приложение I, част Б,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА 1

Общи разпоредби

Член 1

Цел

Предмет на настоящата директива е установяването на **■** стандарти относно условията, на които трябва да отговарят гражданите на трети страни или лицата без гражданство, за да могат да кандидатстват за международна закрила, и относно съдържанието на предоставената закрила.

Член 2

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- а) „международна закрила“ е статутът на бежанец и статутът на субсидиарна закрила, така както те са определени в букви д) и ж);
- б) „лица, на които е предоставена международна закрила“ са лицата, на които е бил предоставен статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила съгласно определенията в букви д) и ж);
- в) „Женевска конвенция“ е Конвенцията за статута на бежанците, подписана в Женева на 28 юли 1951 г., изменена с Нюйоркския протокол от 31 януари 1967 г.;
- г) „бежанец“ е всеки гражданин на трета страна, който поради основателните си опасения от преследване по причина на своята раса, вероизповедание, националност, политическите си възгледи или принадлежността си към определена социална група се намира извън страната, чийто гражданин е той, и който не може или поради тези опасения не желае да се обърне за закрила към тази страна, или всяко лице без гражданство, което, като се намира по горепосочените причини извън страната на обичайното си местожителство, не може или поради своите опасения не желае да се завърне в нея и което не попада

в приложното поле на член 12;

- д) „статут на бежанец“ означава признаването от държава-членка на гражданин на трета страна или лице без гражданство за бежанец;
- е) „лице, което може да търси субсидиарна закрила“ е всеки гражданин на трета страна или всяко лице без гражданство, което не отговаря на условията за бежанец, но за което има сериозни и потвърдени основания да се смята, че ако бъде изпратено обратно в страната си на произход, или в случай на лице без гражданство — в страната на обичайното си пребиваване, би било изложено на реална опасност от тежки посегателства, така както те са определени в член 15, като по отношение на това лице не се прилага член 17, алинеи 1 и 2, или като се взема под внимание опасността, това лице не може или не желае да получи закрилата на тази страна;
- ж) „статут на лице под субсидиарна закрила“ означава признаването от държава-членка на гражданин на трета страна или лице без гражданство за лице, което отговаря на условията за субсидиарна закрила;
- з) „молба за международна закрила“ е искането за закрила, представено пред държава-членка от гражданин на трета страна или от лице без гражданство, което може да бъде разбрано като искане, насочено към получаване на статут на бежанец или на статут на субсидиарна закрила, като молителят не иска изрично друг тип закрила, извън приложното поле на настоящата директива, който може да бъде предмет на отделна молба;
- и) „кандидат“ е гражданин на трета държава или лице без гражданство, което е подало молба за международна закрила, по която все още не е взето окончателно решение;
- й) „членове на семейството“, доколкото семейството вече е било създадено в страната на произход, са долуизброените членове на семейството на лицето, на което е предоставена международна закрила, които се намират в същата държава-членка във връзка с молбата за международна закрила:
- съпругата/съпругът на лицето, на което е предоставена международна закрила, или неговият несемеен партньор, с когото поддържа трайна връзка, ако законодателството или действащата практика в съответната държава-членка приравняват положението на несемейните двойки към положението на семейните двойки, в рамките на своето право относно **гражданите на трети държави**;
 - ненавършилите пълнолетие деца на двойките, посочени в първото тире, или на лицето, на което е предоставена международна закрила, при условие че те не са семейни, без да се взема под внимание фактът дали те са родени в брака, родени извън брака или осиновени съгласно дефинициите на вътрешното право;
 - бащата, майката или ■ друго пълнолетно лице, което носи отговорност за

лицето, на което е предоставена международна закрила, по силата на закон *или национална практика на съответната държава членка*, в случаите, в които последното не е навършило пълнолетие и е несемейно

- к) „непълнолетен“ означава гражданин на трета страна или лице без гражданство на възраст под 18 години;
- л) „непридружено лице, ненавършило пълнолетие“ е лице, ненавършило пълнолетие, което влиза на територията на държавите-членки, без да е придружено от пълнолетно лице, отговорно за него по силата на закон или на *национална практика на съответната държава-членка*, и дотогава, докато то не бъде поето от такова лице; този израз включва също така лице, ненавършило пълнолетие, което е оставено непридружено след влизането му на територията на държавите-членки;
- м) „разрешение за пребиваване“ е всяко разрешение или удостоверение, издадено от органите на държава-членка и във формата, предвидена от нейното законодателство, позволяващо на гражданин на трета страна или на лице без гражданство да пребивава на нейна територия;
- н) „страна на произход“ е страната или страните, чийто гражданин е молителят, или ако той е лице без гражданство, страната на неговото обичайно местожителство.

Член 3

По-благоприятни стандарти

Държавите-членки могат да приемат или да запазват по-благоприятни стандарти за определяне на лицата, които отговарят на условията за предоставяне на статут на бежанец, или на лице, което може да получи субсидиарна закрила, както и да определят съдържанието на международната закрила, доколкото тези стандарти са съвместими с настоящата директива.

ГЛАВА II

Оценяване на молбите за международна закрила

Член 4

Оценяване на фактите и обстоятелствата

1. Държавите-членки могат да преценят, че е задължение на молителя да представи във възможно най-кратък срок всички необходими елементи в подкрепа на своята молба за международна закрила. Държавата-членка следва да оцени, в сътрудничество с молителя, елементите, свързани с молбата.

2. Елементите, посочени в параграф 1, се състоят от информацията на молителя и от всички документи, с които разполага молителят за своята възраст, минало, включително и на свързаните с него роднини, за своята самоличност, за своето или своите гражданство/а, за страната или страните, както и за мястото или местата на предишно пребиваване, предходните му молби за убежище, за своя маршрут на пътуване, документи ■ за пътуване, както и причините за молбата за международна закрила.

3. Оценяването на молбата за международна закрила следва да бъде извършено на лично основание, като се вземат под внимание следните елементи:

- а) всички относими факти, свързани със страната на произход в момента на вземането на решение по молбата, включително и законите и подзаконовите актове на страната на произход, както и начинът на тяхното прилагане;
- б) относими информации и документи, представени от молителя, включително и информации, позволяващи да се определи дали молителят е бил или би могъл да бъде обект на преследване или на тежки посегателства;
- в) личният статут и личното положение на молителя, включително и такива фактори като неговото минало, неговият пол и неговата възраст, за да може да се определи дали актовете, на които молителят е бил или рискува да бъде изложен, биха могли да бъдат считани за преследване или за тежко посегателство, като се има предвид личното положение на молителя;
- г) фактът дали след напускането на страната си на произход молителят е упражнявал или не дейности, чиято единствена цел или основна цел е била да се създадат необходимите условия, за да се предяви молба за международна закрила, с цел да се определи дали тези дейности биха го изложили на преследване или на тежко посегателство, ако той би се завърнал в тази страна;
- д) дали е разумно да се смята, че молителят би могъл да се ползва със закрила на друга страна, чието гражданство той би могъл да иска.

4. Фактът, че молител вече е бил преследван или вече е понесъл тежки посегателства, или е бил обект на директни заплахи за подобно преследване или подобни посегателства е сериозен признак за основателни опасения на молителя от преследване или от реален риск да понесе тежки посегателства, освен ако съществуват определени основания да се смята, че това преследване или тези тежки посегателства не биха се повторили.

5. Когато държавите-членки прилагат принципа, съгласно който молителят трябва да обоснове своята молба, и когато определени аспекти на неговите декларации не се подкрепят от документни или други доказателства, тези аспекти не изискват потвърждение, когато са изпълнени следните условия:

- а) молителят реално е положил усилия да обоснове своята молба;
- б) всички относими елементи, с които молителят разполага, са били представени и

е било дадено задоволително обяснение за липсата на останалите доказателствени елементи;

- в) декларациите на молителя са преценени за свързани и достоверни и те не противоречат на известните и относими към неговия случай общи и конкретни информации;
- г) молителят е представил молбата си за международна закрила във възможно най-ранния момент, освен ако молителят може да посочи определени причини за това, че не го е направил, и
- д) общата достоверност на твърденията на молителя е могла да бъде установена.

Член 5

Необходимост от международна закрила, която възниква на място (sur place)

1. Основателно опасение от преследване или реална опасност от понасяне на тежки посегателства може да се основава на събитията, настъпили, след като молителят е напуснал страната си на произход.
2. Основателно опасение от преследване или реална опасност от понасяне на тежки посегателства може да се основава на дейности, извършени от молителя след неговото заминаване от страната на произход, особено ако се установи, че дейностите, на които се основава молбата, представляват израз или продължение на убежденията или ориентацията, изразявани в страната на произход.
3. Без да се засягат разпоредбите на Женевската конвенция, държавите-членки могат да решат, че на молител, който е подал последваща молба, обикновено няма да бъде предоставен статут на бежанец, ако опасността от преследвания се основава на обстоятелства, които молителят е създал по собствено решение, след като е напуснал страната си на произход.

Член 6

Субекти на преследванията или на тежките посегателства

Субектите на преследванията или на тежките посегателства могат да бъдат:

- а) държавата;
- б) партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия;
- в) недържавни субекти, ако може да бъде доказано, че субектите, посочени в букви а) и б), включително и международните организации, не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследванията или тежките посегателства по смисъла на член 7.

Член 7

Субекти на закрила

1. Закрилата срещу преследвания или тежки посегателства ■ може да бъде предоставена единствено от:
 - а) държавата; или
 - б) партии или организации, включително и международни организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия, *при условие че същите* желаят и могат да *предложат закрила в съответствие с параграф 2.*
2. *Тази закрила трябва да бъде ефективна и да няма временен характер.* Обикновено такава закрила ■ се предоставя, когато субектите, посочени в параграф 1, *букви а) и б),* вземат разумни мерки, за да попречат на преследването или на тежките посегателства, между другото, чрез съществуването на ефективна съдебна система, позволяваща разкриването, преследването и наказването на деянията, представляващи преследване или тежко посегателство, и когато молителят има достъп до тази закрила.
3. При определянето на това дали една международна организация контролира една държава или значителна част от нейната територия и дали тя предлага закрила по смисъла на точка 2, държавите-членки се съобразяват с евентуално съдържащите се указания в актовете на Съвета в тази област.

Член 8

Вътрешна закрила

1. При оценяването на молбата за международна закрила държавите-членки могат да решат, че молителят не се нуждае от международна закрила, *ако в част от страната на произход* той или тя:
 - а) *няма основателни причини да се страхува от преследване или не съществува риск от сериозни посегателства, или*
 - б) има достъп до закрила срещу преследвания или тежки посегателства, съгласно определението в член 7 ■ ,

може сигурно и законно да пътува *и* да получи достъп *до тази част на страната* и *може основателно да се очаква да се установи там.*
2. При разглеждането на това дали кандидатът има *основателни причини да се страхува от преследване, дали съществува риск от сериозни посегателства или дали има* достъп до закрила срещу преследвания или тежки посегателства в част от страната на произход в съответствие с параграф 1, държавите-членки вземат под внимание в момента, в който се произнасят по молбата, общите условия в тази част на страната и личното положение на молителя *съгласно член 4.* За тази цел държавите-членки гарантират получаването на точна и актуална информация от *съответни* източници, като например Върховния комисар за бежанците на

Организацията на Обединените нации (ВКБООН) и Европейската служба за подкрепа в областта на убежището.

ГЛАВА III

Условия за качеството на бежанец

Член 9

Актове на преследване

1. За да бъде разглеждан като акт на преследване по смисъла на член 1А от Женевската конвенция, този акт :
 - а) трябва да бъде достатъчно сериозен по своето естество или по повторения си характер, за да представлява тежко нарушение на основните права на човека, и по-конкретно на правата, упражняването на които не е възможно да бъде ограничено по какъвто и да било начин по силата на член 15, параграф 2 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, или
 - б) трябва да представлява съвкупност от различни мерки, включително и нарушения на правата на човека, която да бъде достатъчно тежка, за да засегне индивида по начин, сравним с посоченото в буква а).
2. Актовете на преследване по смисъла на параграф 1 могат да приемат по-конкретно следните форми:
 - а) физическо или психическо насилие, включително и сексуално насилие;
 - б) законови, административни, полицейски и/или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин;
 - в) преследвания или наказания, които са несъразмерни или дискриминационни;
 - г) отказ на съдебно обжалване, който се изразява в несъразмерно или дискриминационно наказание;
 - д) преследвания или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпления или на деяния, свързани с изключващите клаузи, посочени в член 12, параграф 2;
 - е) актове, насочени срещу лицата по причина на техния пол или срещу деца.
3. Съгласно член 2, буква з) между мотивите, посочени в член 10, и актовете на преследване по параграф 1 или липсата на закрила срещу такива актове трябва да има връзка.

Член 10

Мотиви за преследване

1. При оценяването на мотивите за преследване държавите-членки вземат под внимание следните елементи:

- а) понятието раса включва, по-конкретно, съображения за цвят на кожата, произход или принадлежност към определена етническа група;
- б) понятието вероизповедание включва, по-конкретно, притежаването на теистични, нетеистични или атеистични убеждения, индивидуалното или колективното участие или въздържане от участие в частни или публични богослужения, други актове на вероизповедания или на изразяване на верски убеждения, както и форми на лично или обществено поведение, основаващи се на религиозни вярвания или наложени от тези вярвания;
- в) понятието гражданство не се ограничава до гражданството или до неговото несъществуване, а обхваща по-конкретно принадлежността към група, обособена чрез своята културна, етническа или езикова идентичност, общия си географски или политически произход или чрез връзката си с населението на друга държава;
- г) една група се счита за определена социална група, когато по-конкретно:
 - нейните членове споделят една вродена характеристика или обща история, която не подлежи на изменение, или споделят характеристика или вярване, до такава степен съществено за идентичността или съзнанието, че не би следвало от лицето да се изисква да се откаже от нея, и
 - тази група има собствена идентичност в съответната държава, защото е разглеждана като различна от заобикалящото я общество.

В зависимост от условията, преобладаващи в страната на произход, специфична социална група може да бъде и група, чиито членове имат като обща характеристика определена сексуална ориентация. Сексуалната ориентация не може да се разбира като включваща деяния, обявени за престъпления от вътрешното законодателство на държавите-членки. Аспекти, свързани с равноправието между мъжете и жените, **включително и половата идентичност, се отчитат** надлежно за установяването на принадлежност към определена социална група или откриването на характерна черта на такава група.

- д) понятието политически възгледи обхваща, по-конкретно, възгледите, идеите или убежденията по въпроси, свързани с потенциалните субекти на преследване, посочени в член 6, както и с техните политики и методи, независимо дали тези възгледи, идеи или убеждения са били изразени или не в действия на молителя.

2. Когато се преценява основателността на опасенията от преследване на един

молител, не е от значение фактът дали той действително притежава характеристиката, свързана с раса, вероизповедание, гражданство, принадлежност към определена социална група или към политическите възгледи, която е в основата на преследването, щом като според субекта на преследването той притежава тази характеристика.

Член 11

Прекратяване

1. Всеки гражданин на трета страна или лице без гражданство престава да бъде бежанец в следните случаи:
 - а) ако той отново е поискал закрила от страната, чието гражданство притежава, или
 - б) ако след като е загубил своето гражданство, той доброволно си го е възстановил, или
 - в) ако е придобил ново гражданство и е получил закрила от страната, чието гражданство е придобил, или
 - г) ако се е завърнал доброволно с цел да се установи в страна, която е напуснал или извън която е останал поради опасения от преследване, или
 - д) ако той не може повече да продължи да отказва получаването на закрила от страната, чието гражданство има, след като обстоятелствата, в резултат на които той е бил признат за бежанец, са престанали да съществуват; или
 - е) по отношение на лице без гражданство — ако има възможност да се завърне в страната на предишното си обичайно местожителство, след като обстоятелствата, в резултат на които е бил признат за бежанец, са престанали да съществуват.
2. При прилагането на параграф 1, букви д) и е) държавите-членки преценяват дали промяната в обстоятелствата е достатъчно значителна, а не с временен характер, за да може опасението на бежанеца от преследване да не бъде разглеждано като основателно.
3. Точки д) и е) от параграф 1 не се прилагат за бежанец, който може да посочи категорични причини, свързани с предишно преследване, за отказа му да се възползва от закрилата на страната, чийто гражданин е той, или, ако е лице без гражданство, на страната на предишното му обичайно пребиваване.

Член 12

Изключване

1. Всеки гражданин на трета страна или лице без гражданство е изключен от статута на бежанец:
 - а) когато попада в приложното поле на член 1 Д от Женевската конвенция относно закрилата или помощта от орган или организация на Организацията на

обединените нации, различна от ВКБООН. В случаите, в които тази закрила или помощ бъде преустановена на каквото и да е основание, без съдбата на тези лица да бъде окончателно уредена съгласно действащите резолюции на Общото събрание на Организацията на обединените нации, настоящата директива ще може да се прилага *ipso facto* по отношение на тези лица;

- б) когато компетентните органи на страната, в която той е установил своето пребиваване, считат, че той има права и задълженията, произтичащи от гражданството на тази страна, или равностойни права и задължения.
2. Всеки гражданин на трета страна или лице без гражданство е изключен от статута на бежанец:
- а) е извършил престъпление срещу мира, военно престъпление или престъпление срещу човечеството по смисъла на международните актове, съдържащи разпоредби относно тези престъпления;
 - б) че е извършил тежко престъпление от общ характер извън територията на страна на своето убежище, преди да бъде приет като бежанец, т.е. преди датата на получаване на документа за пребиваване, издаден на основата на бежанския му статут. Особено жестоките действия, дори и да са извършени с твърдения за политическа цел, биха могли да бъдат квалифицирани като тежки престъпления от общ характер;
 - в) че е признат за виновен в извършването на деяния, противоречащи на целите и принципите на Организацията на обединените нации, така както те са записани в преамбюла и в членове 1 и 2 от Хартата на Организацията на обединените нации.
3. Параграф 2 се прилага към лицата, които са подбудители към престъпления или към актовете по горепосочената точка, или участват в тях по какъвто и да било друг начин.

ГЛАВА IV

Статут на бежанец

Член 13

Предоставяне на статут на бежанец

Държавите-членки предоставят статут на бежанец на всеки гражданин на страна или на лице без гражданство, който отговаря на условията, за да бъде разглеждан като бежанец съгласно разпоредбите на глави II и III.

Член 14

Отнемане, прекратяване на статут на бежанец или отказ за неговото подновяване

- 1. Що се отнася до молбите за международна закрила, внесени след влизането в

сила на Директива 2004/83/ЕО , държавите-членки отнемат статут на бежанец, предоставен от държавен, административен, съдебен или квазисъдебен орган на гражданин на трета държава или на лице без гражданство, прекратяват го или отказват той да бъде подновен, когато бежанецът престане да се ползва с този статут по силата на член 11.

2. Без да се засяга задължението на бежанеца по член 4, параграф 1 да декларира всички относими факти и да предоставя всякакви удостоверителни документи, с които разполага, държавата-членка, която е предоставила статута на бежанец, представя доказателства за всеки отделен случай, че съответното лице е престанало да бъде или никога не е било бежанец по смисъла на параграф 1 от настоящия член.

3. Държавите-членки отнемат статута на бежанец на всеки гражданин на трета страна или на лице без гражданство, прекратяват го или отказват да го подновят, ако установят, след като са предоставили статута на бежанец, че:

- а) бежанецът е изключен или би трябвало да бъде изключен от статута на бежанец съгласно член 12;
- б) невярното представяне или несъобщаването на факти от негова страна, включително и използването на документи с невярно съдържание, са имали определяща роля за решението да му бъде предоставен статут на бежанец.

4. Държавите-членки могат да отнемат статут на един бежанец, предоставен от правителствен, административен, съдебен или квазисъдебен орган, да го прекратят или да откажат да го подновят:

- а) когато са налице разумни основания той да бъде разглеждан като заплаха за сигурността на държавата-членка, в която се намира;
- б) като осъден с окончателно влязла в сила присъда за особено тежко престъпление, той представлява заплаха за обществото в тази държава-членка.

5. В ситуациите, описани в параграф 4, държавите-членки могат да решат да не предоставят статут на бежанец, когато подобно решение все още не е било взето.

6. Лицата, по отношение на които се прилагат параграфи 4 и 5, имат правото да упражняват правата, предвидени в членове 3, 4, 16, 22, 31, 32 и 33 от Женевската конвенция или сходни права, докато се намират в държавата-членка.

ГЛАВА V

Условия за предоставяне на субсидиарна закрила

Член 15

Тежки посегателства

Тежките посегателства са:

- а) смъртното наказание или екзекуцията, или
- б) изтезанието или нечовешкото или унизителното отнасяне или наказание, наложени на молител в страната му на произход, или
- в) тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен вътрешен или международен конфликт.

Член 16

Прекратяване

1. Гражданин на трета страна или лице без гражданство престава да бъде лице, което може да се ползва със субсидиарна закрила, когато обстоятелствата, оправдали предоставянето на тази закрила, престанат да съществуват или са претърпели развитие до такава степен, че тази закрила вече не е необходима.

2. За целите на прилагането на параграф 1 държавите-членки вземат под внимание промяната в обстоятелствата, като определят дали тя е достатъчно значима и не е временна, така че лицето, което може да се ползва със субсидиарна закрила, вече да не бъде изправено пред реална опасност от тежки посегателства.

3. Параграф 1 не се прилага за лице, на което е предоставена субсидиарна закрила, което може да посочи категорични причини, свързани с предишни сериозни посегателства, за отказа си да се възползва от закрилата на страната, чиято гражданин е то, или, ако е лице без гражданство, на страната на предишното му обичайното пребиваване.

Член 17

Изключване

1. Всеки гражданин на трета страна или лице без гражданство е изключен от кръга на лицата, които могат да се ползват със субсидиарната закрила, ако съществуват сериозни основания да се счита, че:

- а) е извършил престъпление срещу мира, военно престъпление или престъпление срещу човечеството по смисъла на международните актове, съдържащи разпоредби относно тези престъпления;
- б) че е извършил тежко престъпление от общ характер;
- в) че е бил признат за виновен в извършването на деяния, противоречащи на целите и принципите на Обединените нации, така както те са записани в преамбюла и в членове 1 и 2 от Хартата на Организацията на обединените нации;
- г) представлява заплаха за обществото или за сигурността на държавата-членка, в която се намира.

2. Параграф 1 се прилага към лицата, които са подбудители към престъпления или към актовете по горепосочената точка, или участват в тях по какъвто и да било друг начин.

3. Държавите-членки могат да изключат всеки гражданин на трета държава или лице без гражданство от кръга на лицата, които могат да се ползват със субсидиарна закрила, ако преди неговото приемане в държавата-членка той е извършил едно или няколко престъпления, които не попадат в приложното поле на параграф 1 и които биха подлежали на наказание лишаване от свобода, ако биха били извършени в съответната държава-членка, и ако той е напуснал страната си на произход единствено с цел да избегне наказанията, налагани за тези престъпления.

ГЛАВА VI

Статут на субсидиарна закрила

Член 18

Предоставяне на статут на субсидиарна закрила

Държавите-членки предоставят статут на субсидиарна закрила на гражданин на трета страна или на лице без гражданство, което отговаря на условията за лице, което може да получи субсидиарна закрила съгласно глави II и V.

Член 19

Отнемане, прекратяване на статут на субсидиарна закрила или отказ от неговото подновяване

1. По отношение на молбите за международна закрила, които са подадени след влизането в сила на Директива 2004/83/ЕС, държавите-членки отнемат статута на субсидиарна закрила, предоставен от правителствен, административен, съдебен или квазисъдебен орган на гражданин на трета страна или на лице без гражданство, прекратяват го или отказват да го подновят, когато заинтересованото лице престане да бъде лице, което може да се ползва със субсидиарната закрила по силата на член 16.

2. Държавите-членки могат да отнемат статута на субсидиарна закрила, предоставен от правителствен, административен, съдебен или квазисъдебен орган на гражданин на трета страна или на лице без гражданство, да го прекратят или да откажат да го подновят, когато след предоставянето на статута на субсидиарна закрила бъде установено, че заинтересованото лице е трябвало да бъде изключено от кръга на лицата, които отговарят на условията за получаване на субсидиарна закрила съгласно член 17, параграф 3.

3. Държавите-членки отнемат предоставения статут на субсидиарна закрила на всеки гражданин на трета страна или на лице без гражданство, прекратяват го или отказват да го подновят, ако:

a) след предоставянето на този статут бъде установено, че заинтересованото лице е

или е трябвало да бъде изключено от кръга на лицата, които отговарят на условията за получаване на субсидиарна закрила съгласно член 17, параграфи 1 и 2;

- б) невярното представяне или несъобщаването на факти от негова страна, включително и използването на документи с невярно съдържание, са имали определяща роля за решението да му бъде предоставен статут на субсидиарна закрила.
4. Без да се засяга задължението на гражданина на трета страна или на лицето без гражданство по член 4, параграф 1 да декларира всички относими факти и да предоставя всякакви удостоверителни документи, с които разполага, държавата-членка, която е предоставила статута на субсидиарна закрила, представя доказателства за всеки отделен случай, че съответното лице е престанало да отговаря или не отговаря на условията за субсидиарна закрила по параграфи 1, 2 и 3 от настоящия член.

ГЛАВА VII

Съдържание на международната закрила

Член 20

Общи правила

1. Настоящата глава не накърнява правата, предвидени в Женевската конвенция.
2. Настоящата глава се прилага както към бежанците, така и към лицата, които могат да получат субсидиарна закрила, ако няма указания в обратен смисъл.
3. При прилагането на настоящата глава държавите-членки вземат под внимание специфичното положение на уязвимите лица, като например лица, ненавършили пълнолетие, непридружени лица, ненавършили пълнолетие, лица с увреждания, възрастни хора, бременни жени, самотни родители, придружени от децата си, ненавършили пълнолетие, жертви на трафик, лица с психични *разстройства* и лица, които са били обект на изтезания, изнасилване или други тежки форми на психологическо, физическо или сексуално насилие.
4. Параграф 3 не се прилага към лицата, чиито специфични нужди са установени след индивидуалното оценяване на тяхното положение.
5. Върховният интерес на детето представлява първостепенно съображение за държавите-членки при въвеждането на разпоредбите на настоящата глава относно лицата, ненавършили пълнолетие.

Член 21

Закрила срещу връщането

1. Държавите-членки спазват принципа за забрана на връщането в съответствие със своите международни задължения.
2. Когато това не им е забранено по силата на международните задължения, посочени в параграф 1, държавите-членки могат да върнат бежанец, независимо от това дали той е признат или не за такъв:
 - а) когато има сериозни основания да се смята, че той представлява заплаха за сигурността на държавата-членка, в която се намира, или
 - б) като осъден с окончателно влязла в сила присъда за особено тежко престъпление, той представлява заплаха за обществото в тази държава-членка.
3. Държавите-членки могат да откажат да предоставят, да отнемат, да прекратят или да откажат да подновят разрешение за пребиваване на бежанец, който попада в приложното поле на параграф 2.

Член 22

Информация

Държавите-членки предоставят на лицата, на които е предоставена международна закрила, във възможно най-кратък срок след предоставянето на съответния статут на закрила достъп до информация на езика, който те *разбират или* се предполага, че разбират, за правата и задълженията, произтичащи от съответния статут на закрила.

Член 23

Запазване на целостта на семейството

1. Държавите-членки полагат грижи за запазване на целостта на семейството.
2. Държавите-членки полагат грижи членовете на семейството на получилия лицето, на което е предоставена международна закрила, които в лично качество не отговарят на условията, необходими за получаване на тази закрила, да могат да подадат молба за предимствата, посочени в членове 24—35, в съответствие с националните процедури и доколкото това е съвместимо с личния правен статут на члена на семейството.
3. Параграфи 1 и 2 не са приложими в случаите, в които член на семейството е или би следвало да бъде изключен от международна закрила в изпълнение на глави III и V.
4. Без да се накърняват разпоредбите на параграфи 1 и 2, държавите-членки могат да откажат, да ограничат или да отнемат предимствата, посочени в тях, по причини, свързани с националната сигурност или обществения ред.
5. Държавите-членки могат да решат, че настоящият член се прилага и по отношение на други близки роднини, които живеят в семейството към датата на отпътуване от страната на произход и които следователно са били изцяло или основно на издръжка на лицето, на което е предоставена международна закрила.

Член 24

Разрешения за пребиваване

1. Във възможно най-кратък срок след предоставянето на *международната закрила* държавите-членки издават на лицата, на които е предоставена международна закрила, разрешение за пребиваване, валидно за период най-малко три години и подлежащо на подновяване, освен ако императивни причини, свързани с националната сигурност или с обществения ред, не допускат това, и без да се накърняват разпоредбите на член 21, параграф 3.

Без да се засягат разпоредбите на *член 23, параграф 1*, на членовете на семейството на лицата, на които е *предоставен статут на бежанец*, може да бъде издадено разрешение за пребиваване, валидно най-много за период до три години и подлежащо на подновяване.

2. *Във възможно най-кратък срок след предоставянето на международна закрила държавите-членки издават на получилите статут на субсидиарна*

закрила и на членовете на техните семейства подлежащо на подновяване разрешение за пребиваване, валидно за период от най-малко една година и, в случай на подновяване, за най-малко две години, освен ако наложителни причини, свързани с националната сигурност или с обществения ред, не допускат това.

Член 25

Пътни документи

1. Държавите-членки издават на получилите статут на бежанец пътни документи, които са изготвени съгласно Приложението към Женевската конвенция и са предназначени за пътуване извън нейната територия, освен ако императивни причини, свързани с националната сигурност или с обществения ред, не допускат това.
2. Държавите-членки издават на получилите статут на субсидиарна закрила, които се оказват в невъзможност да получат национален паспорт, документи, които им дават възможност да пътуват извън тяхната територия, освен ако императивни причини, свързани с националната сигурност или с обществения ред, не допускат това.

Член 26

Достъп до работа

1. Държавите-членки разрешават на получилите лицата, на които е предоставена международна закрила, да упражняват дейност като заети или самостоятелно заети лица при спазване на общоприложимите норми в съответната професия и в държавните служби, веднага след като им бъде предоставена закрила.
2. Държавите-членки полагат грижи на получилите лицата, на които е предоставена международна закрила, да бъдат предлагани такива дейности, като например възможности за обучение, свързано с работата, за пълнолетните лица, дейности по професионалното обучение, в това число курсове за обучение за повишаване на уменията, практика на работното място и консултации, предоставяни от бюрата по заетостта, при условия, равностойни на условията, приложими към собствените граждани.
3. Държавите-членки се стремят да улеснят **пълния** достъп на лицата, на които е предоставена международна закрила до дейностите, посочени в параграф 2 .
4. По отношение на възнагражденията, достъпа до системата на социално осигуряване за дейността като заето или самостоятелно заето лице, както и други условия, свързани със заетостта, се прилага вътрешното законодателство.

Член 27

Достъп до образование

1. Държавите-членки предоставят пълен достъп до образователната система на всички лица, ненавършили пълнолетие, на които е предоставена международна закрила, при условията, приложими за собствените граждани.

2. Държавите-членки разрешават на пълнолетните лица, на които е предоставена международна закрила, достъп до системата на общото образование, както и до професионално усъвършенстване или преквалификация, при условия, приложими за гражданите на трети страни, законно пребиваващи на тяхна територия.

Член 28

Достъп до процедури за признаване на квалификациите

1. Държавите-членки осигуряват еднакво третиране на лицата, на които е предоставена международна закрила, и на собствените си граждани в рамките на съществуващите процедури за признаване на чуждестранни дипломи, удостоверения и други доказателства за официална квалификация.

2. Държавите-членки полагат усилия да **улеснят пълния достъп за** лицата, на които е предоставена международна закрила, които не са в състояние да представят документни доказателства за своите квалификации **■** до подходящи схеми за оценка, валидиране и акредитиране на предишното им обучение. Всички такива мерки са в съответствие с член 2, параграф 2 и член 3, параграф 3 от Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година относно признаването на професионални квалификации¹.

■

Член 29

Социално подпомагане

1. Държавите-членки полагат грижи лицата, на които е предоставена международна закрила, да получават в държавата-членка, която им е предоставила тази закрила, необходимото социално подпомагане, равностойно на предвиденото за гражданите на тази държава-членка.

2. **По изключение от общото правило, посочено в параграф 1, държавите-членки могат да ограничат социалните помощи, предоставени на получателите на субсидиарна закрила, до основни услуги, като тези основни услуги се предоставят на равнището и в съответствие с условията за достъп, приложими за гражданите на страната.**

Член 30

Медицински грижи

1. Държавите-членки полагат грижи лицата, на които е предоставена международна закрила да имат достъп до медицински грижи при условията за достъп, приложими към гражданите на държавата-членка, предоставила тази закрила.

2. Държавите-членки предоставят при условията за достъп, приложими за

¹ ОВ L 255, 30.9.2005, стр. 22.

гражданите на държавата-членка, която е предоставила **закрилата**, подходящите медицински грижи, включително, където е необходимо, **лечение на психични разстройства** на лицата, на които е предоставена международна закрила, които имат специални нужди, като например бременните жени, лицата с увреждания, лицата, които са били жертви на изтезания, на изнасилване или на други тежки форми на морално, физическо или сексуално насилие, или на лица, ненавършили пълнолетие, които са били жертви на каквато и да било форма на злоупотреби, небрежност, експлоатация, изтезание, на жестоко, нечовешко и унизително отнасяне или на въоръжени конфликти.

Член 31

Непридружени лица, ненавършили пълнолетие

1. Във възможно най-кратък срок след предоставянето на международна закрила държавите-членки приемат необходимите мерки, за да осигурят представителството на непридружени лица, ненавършили пълнолетие, от законен попечител или, при необходимост, от организация, отговаряща за грижите за лица, ненавършили пълнолетие, и за тяхното благосъстояние, или всякаква друга подходяща форма на представителство, включително и произтичаща от законодателството или от съдебно решение.

2. При прилагането на настоящата директива държавите-членки полагат грижи нуждите на непридружените лица, ненавършили пълнолетие, да бъдат надлежно взети под внимание от определения попечител или представител. Компетентните органи редовно правят оценка на положението. Държавите-членки полагат грижи непридружените лица, ненавършили пълнолетие, да бъдат настанени:

3. Държавите-членки полагат грижи непридружените лица, ненавършили пълнолетие, да бъдат настанени:

- а) при пълнолетни роднини, или
- б) в приемно семейство, или
- в) в специализирани центрове за настаняване на непълнолетни лица, или
- г) в други места за настаняване, приспособени за непълнолетни.

Във връзка с това е уместно да се вземе под внимание мнението на детето в зависимост от неговата възраст и степен на зрялост.

4. Доколкото това е възможно, братя и сестри следва да не бъдат разделяни, като се има предвид върховният интерес на съответното лице, ненавършило пълнолетие, и по-конкретно неговата възраст и степен на зрялост. В случай на непридружени лица, ненавършили пълнолетие, промените в мястото на тяхното пребиваване се ограничават до минимум.

5. ***Ако се предостави международна закрила на непридружено лице, ненавършило пълнолетие, и издирването на членовете на семейството все още не***

е започнало, държавите-членки започват издирването на членовете на семейството на непридруженото лице, ненавършило пълнолетие, във възможно най-кратък срок след предоставянето на международната закрила. Когато издирването на членовете на семейството вече е започнало, държавите-членки продължават процедурата по издирване, ако това е целесъобразно. В случай че съществуват заплахи за живота или физическата цялост на едно лице, ненавършило пълнолетие, или на неговите близки, особено ако те са останали в страната на произход, трябва да се положат грижи за запазване на тайната при събирането, обработването и разпространението на информацията относно тези лица.

б. Служителите, отговарящи за непридружените лица, ненавършили пълнолетие, следва да са получили и продължат да получават подходящо обучение относно потребностите на тези лица.

Член 32

Достъп до жилищно настаняване

1. Държавите-членки полагат грижи лицата, на които е предоставена международна закрила, да получат достъп до жилище при условия, равностойни на условията, приложими към гражданите на други трети страни, законно пребиваващи на тяхна територия.

2. *Като осигуряват практическа възможност за разпределяне в рамките на цялата страна на получателите на международна закрила, държавите-членки се стремят да прилагат политики, целящи предотвратяване на дискриминацията на лицата, на които е предоставена международна закрила, и да гарантират равни възможности по отношение на достъпа до жилищно настаняване.*

Член 33

Свобода на придвижване в рамките на държава-членка

Държавите-членки позволяват на лицата, на които е предоставена международна закрила, да се придвижват свободно в рамките на тяхната територия при същите условия и при същите ограничения, които са предвидени за гражданите на други трети страни, законно пребиваващи на тяхна територия.

Член 34

Достъп до средства за интегриране

С цел да се улесни интегрирането на лицата, на които е предоставена международна закрила в обществото, държавите-членки осигуряват достъп до програми за интегриране, каквито преценят за подходящи, за да вземат предвид специфичните нужди на лицата, на които е предоставен *статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила* или създават предварителни условия, гарантиращи успеха на тези програми.

Член 35

Репатриране

Държавите-членки могат да предвидят помощ за лицата, на които е предоставена международна закрила, които изразяват желание да бъдат репатрирани.

ГЛАВА VIII

Административно сътрудничество

Член 36

Сътрудничество

Всяка от държавите-членки назначава национално звено за контакт, чиито координати съобщава на Комисията. Комисията съобщава тази информация на останалите държави-членки.

Държавите-членки, във връзка с Комисията, приемат всички необходими разпоредби за установяване на пряко сътрудничество и обмен на информация между компетентните органи.

Член 37

Персонал

Държавите-членки следва да се уверят, че органите и другите организации, които изпълняват настоящата директива, са получили необходимата подготовка и са обвързани с принципа за тайната, така както той е определен във вътрешното право, по отношение на информацията, които получават в хода на своята работа.

ГЛАВА IX

Заклучителни разпоредби

Член 38

Доклади

1. Най-късно на до ... г.* Комисията представя доклад пред Европейския парламент и пред Съвета по прилагането на настоящата директива и предлага, при необходимост, съответните промени. ***Настоящите предложения за изменение се отнасят с предимство до членове 2 и 7.*** Държавите-членки изпращат на Комисията всяка

* ***ОВ, моля, въведете дата: 42 месеца от датата на публикуване в Официален вестник на Европейския съюз.***

информация, необходима за подготовката на този доклад, най-късно до ... г**.

2. След представянето на посочения по-горе доклад Комисията представя пред Европейския парламент и пред Съвета доклад по прилагането на настоящата директива най-малко веднъж на пет години.

Член 39 Транспониране

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с членове **1, 2, 4, 7, 8, 9, 10, 11, 16, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34 и 35 най-късно до ... г***. Те незабавно предоставят на Комисията текста на тези разпоредби **и таблица на съответствието на тези разпоредби с настоящата директива**.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Те включват също така уточнение, че позоваванията в съществуващите закони, подзаконови и административни разпоредби на директивата, отменена с настоящата директива, се считат за позовавания на настоящата директива. Начинът на позоваване и начинът на формулиране на изявлението се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на основните разпоредби от националното законодателство, уредени с настоящата директива ■ .

Член 40

Отмяна

Директива 2004/83/ЕО се отменя **за обвързаните с тази директива държави-членки**, считано от [деня след датата, посочена в първа алинея от член 39, параграф 1 от настоящата директива]*, без да се засягат задълженията на държавите-членки относно срока за транспониране в националното право на директивата, посочени в приложение I, част Б.

За обвързаните с тази директива държави-членки, позоваванията на отменената директива се считат за позовавания на настоящата директива и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение II.

Член 41

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването в Официален вестник на Европейския съюз.

** **ОВ, моля, въведете дата: 36 месеца от датата на публикуване в Официален вестник на Европейския съюз.**

* **ОВ, моля, въведете дата: 24 месеца от датата на публикуване в Официален вестник на Европейския съюз.**

Членове *1, 2, 4, 8, 9, 10, 11, 16, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34 и 35* се прилагат от [деня след датата, посочена в първа алинея от член *39*, параграф 1]*.

Член 42

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки *в съответствие с Договорите*.

Съставено в

За Европейския парламент

За Съвета

Председателят

Председателят

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Част А

Отменена директива
(посочена в член 40)

Директива на Съвета 2004/83/ЕО

(ОВ L 304, 30.9.2004 г., стр.
12)

Част Б

Краен срок за транспониране в националното законодателство
(посочена в член 39)

Директива	Краен срок за транспониране
2004/83/ЕО	10 октомври 2006 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ II
Таблица на съответствието

Директива 2004/83/ЕО	Настоящата директива
Член 1	Член 1
Член 2, уводни думи	Член 2, уводни думи
Член 2, буква а)	Член 2, буква а)
-	Член 2, буква б)
Член 2, букви б) – ж)	Член 2, букви в) – з)
-	Член 2, буква и)
Член 2, буква з)	Член 2, буква й), първо и второ тире
-	Член 2, буква й), трето, четвърто и пето тире
-	Член 2, буква к)
Член 2, буква и)	Член 2, буква л)
Член 2, буква й)	Член 2, буква м)
Член 2, буква к)	Член 2, буква н)
Член 3	Член 3
Член 4	Член 4
Член 5	Член 5
Член 6	Член 6
Член 7	Член 7
Член 8, параграфи 1 и 2	Член 8, параграфи 1 и 2
Член 8, параграф 3	-
Член 9	Член 9

Член 10	Член 10
Член 11, параграфи 1 и 2	Член 11, параграфи 1 и 2
-	Член 11, параграф 3
Член 12	Член 12
Член 13	Член 13
Член 14	Член 14
Член 15	Член 15
Член 16, параграфи 1 и 2	Член 16 параграфи 1 и 2
-	Член 16, параграф 3
Член 17	Член 17
Член 18	Член 18
Член 19	Член 19
Член 20, параграфи 1 – 5	Член 20, параграфи 1 – 5
Член 20, параграфи 6 и 7	-
Член 21	Член 21
Член 22	Член 22
Член 23, параграф 1	Член 23, параграф 1
Член 23, параграф 2, първа алинея	Член 23, параграф 2, първа алинея
Член 23, параграф 2, втора алинея	-
Член 23, параграф 2, трета алинея	-
Член 23, параграфи 3 - 5	Член 23, параграфи 3 - 5
Член 24, параграф 1	Член 24, параграф 1

Член 24, параграф 2	-
Член 25	Член 25
Член 26, параграфи 1 - 3	Член 26, параграфи 1 - 3
Член 26, параграф 4	-
Член 26, параграф 5	Член 26, параграф 4
Член 27, параграфи 1 и 2	Член 27, параграфи 1 и 2
Член 27, параграф 3	Член 28, параграф 1
-	Член 28, параграфи 2 и 3
Член 28, параграф 1	Член 29, параграф 1
Член 28, параграф 2	-
Член 29, параграф 1	Член 30, параграф 1
Член 29, параграф 2	-
Член 29, параграф 3	Член 30, параграф 2
Член 30	Член 31
Член 31	Член 32
Член 32	Член 33
Член 33	Член 34
Член 34	Член 35
Член 35	Член 36
Член 36	Член 37
Член 37	Член 38
Член 38	Член 39
-	Член 40
Член 39	Член 41

Член 40

–

–

Член 42

Приложение I

Приложение II

Or. en

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ

Предложението на Комисията за преработка на първоначалната Директива 2004/83/ЕО е част от преминаването към обща европейска система за убежище до 2012 г. С Европейския парламент беше проведена единствено консултация във връзка с първоначалната директива. Сега, след влизането в сила на Договора от Лисабон, Парламентът участва в процеса на съвместно вземане на решения. Представеното сега в пленарно заседание предложение е резултат от шест неофициални тристранни срещи, като се надяваме на постигането на споразумение на първо четене.

Съществуващата директива съдържа два основни елемента: основанията, на **базата на които дадено лице отговаря на изискванията** за получаване на статут на бежанец или субсидиарна закрила и **съдържанието** на тази закрила във връзка с пребиваването, осигуряването на заетост и социалните права на територията на държавата-членка, отговаряща за закрилата.

Комисията представи **предложение за преработка** (Директива COM (2009) 551 окончателна 2) поради необходимостта от преразглеждане на предходната директива и развиващата се съдебна практика. Ясно е, че на практика между държавите-членки има значителни различия по отношение на прилагането на настоящата директива. Това води до големи разлики в процента на признаване като цяло и до риск от продължаване на вторичното движение на кандидатите. Някои от различията могат да бъдат преодолени чрез по-добро сътрудничество, в което новата Европейска служба за подкрепа в областта на убежището следва да играе важна роля, но същевременно законодателната рамка (самата директива) трябва да се изясни, за да се осигури по-силна и ясна рамка за процеса на прилагане.

Една от важните промени, които Комисията предлага, е по-тясното сближаване на двете категории закрила, като по този начин се прави позоваване на *лицата, на които е предоставена международна закрила*. Това ще напомни на прилагащите органи, че двете категории закрила са взаимно допълващи се. Субсидиарната закрила е не по-малко важна за лицата, изправени пред опасност от тежки посегателства, ако се върнат в своята страна на произход. Предложението също така цели още по-голямо сближаване на правата в рамките на съдържанието на закрилата, като достъпът до пазара на труда е може би най-важното право. Повечето държави-членки вече почти не правят разлика между двете групи. Въпреки това обаче в три области ще остане възможно различното третиране: социално подпомагане (което отразява статуквото - социалното осигуряване е обхванато в съответното съображение); мерките за интеграция и разрешенията за пребиваване - макар и за последните да беше постигнат известен напредък, като подновяването след една година за лицата със субсидиарна закрила трябва да бъде за срок от поне две години (понастоящем само няколко държави-членки правят разлика). Позицията на ЕП беше, че това е важно за интеграцията и за даването на съответните лица на усещане за по-голяма стабилност.

Напредък беше постигнат също така по въпроси, свързани с пола и половата идентичност. Понастоящем те са изрично вписани в членовете, свързани със социалните групи, застрашени от преследване. В съображенията също така има

позоваване на „правни традиции и обичаи”, водещи до увреждания, като например гениталното осакатяване.

По отношение на върховния интерес на детето се оказва трудно да се намери определение в членовете, тъй че се договорихме за кратък набор от принципи в съображение 17. Предлаганото изменение на член 8, параграф 2, което се отнася по-специално до грижите за непридружените лица, ненавършили пълнолетие, сега се съдържа в съответното съображение. Осигуряването на непрекъснати грижи за тези деца е насока, която трябва да се следва в рамките на цялата Обща европейска система за предоставяне на убежище (ОЕСУ); в тази връзка са и промените в член 31, параграф 5, които следва да предоставят необходимата приемственост при издирването на членовете на семейството.

Възгледите на ЕП относно разширяването на определението за семейство се оказаха неприемливи за Съвета, въпреки че е налице малък напредък относно добавянето на родител или друг близък на бенефициента, когато вече са на място. Остава да се види дали невключването на сключилите брак непълнолетни лица съставлява пропуск по отношение на закрилата - ето защо член 2 се включва в клаузата за преразглеждане. Въпреки много ясната формулировка на този член и на връзката му с необходимостта от закрила, някои държави-членки желаят запазването на много тясно определение за семейство, опасавайки се от бъдещи заявления за събиране на семейства, макар и в директивата ясно да се посочват правилата, свързани с бежанците. Сключилите брак непълнолетни лица понастоящем се споменават във връзка с предимствата в съображение 3ба.

Член 7 се отнася за субектите на закрилата. В ЕП е силно застъпено мнението, че по правило само държавите могат да се разглеждат като субекти на закрилата: международните органи не притежават характеристиките, присъщи за държавата, и не могат да бъдат страни по международни конвенции. Ограничената промяна в първоначалната формулировка на члена има за цел засилването на изискванията за недържавните субекти, ако се приеме, че те са способни да предоставят ефективна и трайна (понастоящем, с временен характер) закрила. Член 7 също е включен в клаузата за преразглеждане поради продължаващото включване на недържавни органи.

Член 8 се отнася за закрилата в рамките на страната, от която лицето бяга. По отношение на този член Съветът избра да се придържа по-близо до формулировката на Комисията, въпреки че част от измененията на ЕП са включени в съображенията - особено във връзка със силната позиция срещу вътрешната закрила в случаите, когато държавата извършва преследването.

Таблиците за съответствие продължават да съставляват трудност, но докладчикът препоръчва същността на предлаганото на Парламента споразумение като стъпка напред в сравнение със съществуващата директива, като това споразумение предоставя по-голяма сигурност за лицата, на които е предоставена международна закрила, и по-голяма яснота за държавите-членки, като се надяваме, че това ще доведе до намаляване на сегашните различия при осигуряването на справедлива и ефективна система.

ПРИЛОЖЕНИЕ: ПИСМО ОТ КОМИСИЯТА ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ

КОМИСИЯ ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ

ПРЕДСЕДАТЕЛ

Ref.: D(2010)5206

Г-н Fernando LÓPEZ AGUILAR
Председател на комисията по граждански
свободи, правосъдие и вътрешни работи
ASP 11G306
Брюксел

***Относно: Предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила
COM(2009) 551 окончателен, 21.10.2009 г. - 2009/0164 (COD)***

Уважаеми г-н Председател,

Комисията по правни въпроси, която имам честта да председателствам, разгледа горепосоченото предложение в съответствие с член 87 относно преработката, съдържащо се в Правилника за дейността на ЕП.

Параграф 3 от този член гласи следното:

„Ако комисията по правни въпроси счита, че предложението не води до други промени по същество, освен посочените като такива в предложението, тя уведомява за това водещата комисия.

В този случай, в допълнение към условията, определени в членове 156 и 157, в компетентната по същество комисия се допускат само изменения, които се отнасят за частите от предложението, които съдържат промени.

Въпреки това, ако в съответствие с точка 8 от Междуинституционалното споразумение компетентната по същество комисия възнамерява също така да внесе изменения в кодифицираните части от предложението, тя незабавно съобщава това на Съвета и на Комисията, като последната, преди гласуването по член 54, следва да уведоми компетентната по същество парламентарна комисия относно своята позиция по измененията и дали възнамерява да оттегли преработеното предложение или не.”

Съгласно становището на правната служба, чиито представители участваха в заседанията на консултативната работна група при разглеждането на предложението за преработка, и в съответствие с препоръките на докладчика, комисията по правни

въпроси счита, че въпросното предложение не включва никакви промени по същество, освен тези, посочени като такива в предложението или в становището на консултативната работна група, и че по отношение на кодификацията на непроменените разпоредби на предходни актове с тези промени предложението се свежда до обикновена кодификация на съществуващите текстове, без промяна по същество.

Освен това, съгласно член 87 комисията по правни въпроси счита, че техническите корекции, предложени в становището на гореспоменатата консултативна работна група, са били необходими, за да се гарантира, че предложението отговаря на правилата за преработка.

В заключение, след като обсъди въпроса на своето заседание от 27 януари 2010 г., комисията по правни въпроси, с 22 гласа „за“ и без „въздържали се“¹, препоръчва ръководената от Вас комисия, в качеството си на водеща комисия, да пристъпи към разглеждане на горепосоченото предложение в съответствие с предложенията на комисията по правни въпроси и с член 87.

С уважение,

Klaus-Heiner LEHNE

Приложение: Становище на консултативната работна група.

¹ Klaus-Heiner Lehne, Raffaele Baldassarre, Sebastian Valentin Bodu, Marielle Gallo, Alajos Mészáros, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Antonio Masip Hidalgo, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Alexandra Thein, Diana Wallis, Cecilia Wikström, Christian Engström, Jiří Maštálka, Francesco Enrico Speroni, Piotr Borys, Vytautas Landsbergis, Kurt Lechner, Arlène McCarthy, Toine Manders, Eva Lichtenberger, Sajjad Karim.

**ПРИЛОЖЕНИЕ: СТАНОВИЩЕ НА КОНСУЛТАТИВНАТА ГРУПА НА
ПРАВНИТЕ СЛУЖБИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ, НА СЪВЕТА И НА
КОМИСИЯТА**



КОНСУЛТАТИВНА РАБОТНА ГРУПА
НА ПРАВНИТЕ СЛУЖБИ

Брюксел, 23 ноември 2009 г.

СТАНОВИЩЕ

**НА ВНИМАНИЕТО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ
СЪВЕТА
КОМИСИЯТА**

Предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила

(преработка)

COM(2009)0551 от 21.10.2009 г. – 2009/0164(COD)

Предвид Междуинституционалното споразумение от 28 ноември 2001 г. относно по-структурирано използване на техниката за преработване на нормативни актове, и по-специално точка 9 от него, консултативната работна група, съставена от съответните правни служби на Европейския парламент, Съвета и Комисията, проведе свое заседание на 29 октомври 2009 г. за разглеждането, наред с друго, на горепосоченото предложение, внесено от Комисията.

В хода на заседанието¹, след като разгледа предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета за преработка на Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 г. относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила, консултативната група констатира единодушно, както следва:

¹ Консултативната работна група разполагаше с текста на предложението на английски, френски и немски, като за основа беше ползван английският текст, който е език на оригинала за разглеждания текст.

- 1) В член 9, параграф 3, първоначалният текст „Съгласно член 2, буква в)“ се коригира на „Съгласно член 2, буква г)“.
- 2) В член 19, параграф 1 текстът „след влизането в сила на настоящата директива“ трябва да се коригира на „след влизането в сила на Директива 2004/83/ЕО“.
- 3) В член 23, параграф 2 позоваването на „членове 24–34“ следва да се коригира, така че позоваването да бъде на „членове 24–27 и 29–35“.
- 4) В член 39, параграф 1, алинея първа, последното изречение „Те незабавно предоставят на Комисията текста на тези разпоредби и таблица на съответствието на тези разпоредби с настоящата директива“ е трябвало да бъде маркирано със сив цвят, както по принцип се отбелязват съществените промени в преработени текстове.
- 5) В член 39, параграф 2 текстът в края „и таблица на съответствието на тези разпоредби с настоящата директива“ е трябвало да бъде маркиран със сив цвят.
- 6) В член 42, текстът в края на член 40 от Директива 2004/83/ЕО на Съвета следва да бъде вписан отново „съгласно Договора за създаване на Европейската общност“.
- 7) В приложение I, част Б, указването на датата 10 октомври 2006 г. следва да бъде заменено с датата 9 октомври 2006 г.

Разглеждането на предложението позволи на консултативната работна група да заключи единодушно, че предложението не съдържа никакви изменения по същество освен тези, които са идентифицирани като такива в предложението или в настоящото становище. Работната група констатира също така, че по отношение кодификацията на непроменените разпоредби на предишния акт с въпросните изменения предложението се свежда до обикновена кодификация на съществуващия текст, без промяна по същество.

C. PENNERA
Юрисконсулт

J.-C. PIRIS
Юрисконсулт

L. ROMERO REQUENA
Генерален директор

ПРОЦЕДУРА

Заглавие	Минимални стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети държави или лицата без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, и съдържание на предоставената закрила (преработен текст)
Позовавания	СОМ(2009)0551 – С7-0250/2009 – 2009/0164(COD)
Дата на представяне на ЕП	21.10.2009 г.
Водеща комисия Дата на обявяване в заседание	LIBE 12.11.2009 г.
Подпомагаща(и) комисия(и) Дата на обявяване в заседание	JURI 12.11.2009 г.
Докладчик(ци) Дата на назначаване	Jean Lambert 11.1.2010 г.
Разглеждане в комисия	24.5.2011 г. 12.7.2011 г.
Дата на приемане	12.7.2011 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 46 -: 3 0: 1
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Jan Philipp Albrecht, Sonia Alfano, Alexander Alvaro, Gerard Batten, Vilija Blinkevičiūtė, Mario Borghezio, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Simon Busuttil, Philip Claeys, Carlos Coelho, Rosario Crocetta, Cornelia Ernst, Tanja Fajon, H�el�ene Flautre, Kinga G�oncz, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, �agnes Hankiss, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Teresa Jim�enez-Becerril Barrio, Timothy Kirkhope, Juan Fernando L�opez Aguilar, Baroness Sarah Ludford, Monica Luisa Macovei, V�eronique Mathieu, Jan Mulder, Antioni Papadopoulou, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero L�opez, Birgit Sippel, Csaba S�ogor, Renate Sommer, Rui Tavares, Wim van de Camp, Renate Weber, Tatjana �Zdanoka
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Edit Bauer, Anna Maria Corazza Bildt, Ioan Enciu, Monika Hohlmeier, Jean Lambert, Antonio Masip Hidalgo, Мария Неделчева, Hubert Pirker, Mich�ele Striffler, Kyriacos Triantaphyllides, Cecilia Wikstr�om
Дата на внасяне	14.7.2011 г.